

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **S. H. T.**, zast. opatrovníkem: Organizace pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2007, č. j. 47 Az 26/2007 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 8. 2007, č. j. OAM-10-324/LE-BE01-BE07-2007, byla podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná, tedy proto, že žalobkyně neuváděla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 11. 2007, č. j. 47 Az 26/2007 – 24, zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a to bez jakékoliv konkretizace kasačních důvodů. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Vzhledem k tomu, že krajský soud posléze zjistil, že místo dalšího pobytu stěžovatelky není známo, ustanovil jí usnesením ze dne 26. 3. 2008, č. j. 47 Az 26/2007 – 26, opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům.

Následně krajský soud stěžovatelku prostřednictvím jejího zástupce (opatrovníka) vyzval, aby do 10 dnů od doručení výzvy osvědčila předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů, tedy aby doložila své osobní, majetkové a výdělkové poměry a aby k tomu účelu vyplnila a vrátila soudu příslušný formulář.

Vzhledem k tomu, že tak stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani později neučinila, Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 7. 2008, č. j. 47 Az 26/2007 – 42, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně ji prostřednictvím opatrovníka vyzval, aby do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založila do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud poté, co stěžovatelka plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti v určené lhůtě nepředložila, předal věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu s poznámkou, že stěžovatelka není zastoupena advokátem; vyjádření žalovaného nebylo proto za daného stavu věci vyžadováno a vady kasační stížnosti nebyly odstraňovány.

Jelikož usnesení krajského soudu ze dne 18. 7. 2008, č. j. 47 Az 26/2007 – 42, neobsahovalo poučení o zákonných následcích nevyhovění výzvě ke zvolení si advokáta a k předložení plné moci tomuto advokátu udělené pro řízení o kasační stížnosti, vyzval Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 25. 9. 2008, č. j. 4 Azs 59/2008 – 50, stěžovatelku prostřednictvím jejího opatrovníka znovu (spolu s opakovaným poučením o povinném zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.), aby si pro řízení o kasační stížnosti advokáta zvolila a plnou moc tomuto advokátu udělenou zaslala přímo Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy. Současně ji poučil, že nebude-li v této lhůtě výzvě soudu vyhověno, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve lhůtě stanovené zdejším soudem, ani později, na výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem nereagovala, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka předepsané vysokoškolské právnické vzdělání sama nedoložila a na výzvu soudu nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal splnění dalších náležitostí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu